

Hann sigur, at tað er heldur ong-in ivi um, hvørjum parti, Johnny í Grótinum hevur verið í.

– Sum eg havi víst á, er Liljan Weihe ovasti fakligi leiðari fyri tíðindadeildina og ikki tú. Tað eru redaktørurin og hon, sum í hvørjum einstøkum føri gera av, hvørji, og hvussu tíðindi skulu berast, sig-

av ræði í eini sending, hevur tað einki við spurninginum um gegnistrupulleikar at gera.

Er talan eisini um gegnistrupulleikar í sambandi við at ávirka tíðindaflutningin, er støðan sjálvandi uppaftur verri, sigur hann.

– Tað tilfar, eg havi sæð í hesum máli, ber púra greið boð um, at tú

týskvøldið 26.09.2017, tá Eyðun Mørkøre var gestur hjá Liljuni Weihe í sjónvarpsstovuni.

– Eg havi fingið upplýsingar um, hvussu seint hon fekk boð um, at Eyðun Mørkøre fór at koma og ymsar aðrar upplýsingar við, men eg skal her fyríbils halda meg til ta stuttu versjónina.

Og hann sigur, at tann stutta versjónin er, at tann 27. september, sum er dagin eftir hesa samrøðu, gjørdi Eyðun Mørkøre Johnny í Grótinum varugan við sína misnøgd við samrøðuna við Liljuna Weihe.

Eyðun Mørkøre skrivur:

“Eg eri einaferð enn skuffaður av arbeiðslagnum hjá KVF, og júst nú serliga av at man ikki kann líta á avtalur, sum man ger við stjóran á KVF og redaktørin í mun til fortreytirnar fyri luttøku í einum kjaki sum var í gjárkvøldið”.

– Hesi boð frá Eyðun Mørkøre til tín skapa í sær sjálvum grundarlag fyri at staðfesta, at tað er hvørki ósatt ella illoyalt av Liljuni Weihe, tá hon vísir á, og kritiserar, at tú sum stjóri gert avtalur við persónar, enntá um fortreytirnar fyri luttøku í einari sending av hesum slagi.

– Í ætlanarskrivinum vísir tú til, at redaktørurin, Ivan Niclasen, skal hava avvíst, at nøkur avtala varð gjørd ímillum teg og Eyðun Mørkøre, heldur Sigmund Poulsen fram.

Men hann heldur ikki, at fráboðanin frá Ivan Niclasen skal lesast soleiðis, tí eftir hansara tykki fyríheldur Ivan Niclasen seg bara til, hvussu sjálv samrøðan við Eyðun Mørkøre varð avgreidd, og upp á hvørjar fortreytir samrøðan skuldi gerast.

Slett ikki viðkomadi

Sigmund Poulsen sigur, at Johnny í Grótinum hevur heldur ikki rætt, tá ið hann finst at Liljuni Weihe fyri, at hon ikki fyrst kom til hansara, men fór beint til stýrið við pá-

Serliga fyra viðurskifti

Sigmund Poulsen, sakførari hjá Liljuni Weihe, sigur við Johnny í Grótinum, at eftir ætlanarskrivinum um at siga Liljuna Weihe upp sum tíðindaleiðara, eru tað serliga hesi fyra viðurskiftini sum fáa hann at koma til ta niðurstøðu, at Liljan Weihe er so illoyal, at hon skal sigast úr starvi:

1. Hon hevur lagt teg undir at blanda seg nógv upp í tíðindaflutningin í sambandi ið skattamálið hjá Eik Banka, á ein hátt sum skaðar trúvirðið.
2. Hon hevur víst á gegnistrupulleikar hjá tær í sama máli
3. Hon hevur lagt teg undir at hava gjørt eina avtalu við Eyðun Mørkøre um at hann skuldi sleppa framat mikrofoni í sama máli – upp á hansara fortreytir, skilst.
4. Hon hevur verið illoyal við at siga við Sosialin, at hon hevði onga meining um teg sum stjóra, tí hon hevði arbeitt so stutt saman við tær.

ur Sigmund Poulsen við stjóran fyri Kringvarpið.

Hann sigur, at leikluturin hjá stjóranum umfatar ikki leiðslu, ella avgerðarrætt, um ítøkilig tíðindi, og hann umfatar heldur ikki persónliga pressuætiska ábyrgd.

Tvørtur ímóti er tað leikluturin hjá stjóranum at hava tað dagligu, yvirskipaðu ábyrgdina fyri at stovnurin alla tíðina lýkur tey krøv, og heldur ta kós, sum kringvarpslógin og public-service sáttmálin seta.

Skipanin er gjørd soleiðis fyri at tryggja óheftni og sakligheit í sendingunum. Fakpersónar taka sær av tí ítøkiliga tíðindaflutninginum, men eftirlitið og ábyrgdin fyri at stovnurin heldur beina kós, er hjá stjóranum.

– Til samanberingar er tað rættiliga óhugsandi, at ein sjúkrahússtjóri fer at leggja seg úti, hvussu skurðlæknarnir skera eina blindgørn, ella skifta eitt knæ. Stjórin fer ikki sjálvur í lækna-kittulin fyri tað um hann heldur at feilir verða gjørdir, leggur hann afturat.

– Tað er sjálvandi einki sum forðar stjóranum at finnast at og krevja at skeivleikar í tíðindaflutninginum verða rættaðir. Men hann kann ikki taka tíðindaleiðaran, ella redaktørin, av ræði í einstøkum førum ella einstøkum málum, sigur Sigmundur Poulsen.

Hann vísir á, at nokk so fyra-kantað heftir Johnny í Grótinum seg við, at Liljan Weihe leggur hann undir lógarbrot.

– Tað ljóðar ógvusligt, men tað, hon eyðsýnt meinir við, er, at tín leiklutur í tíðindadekninginum av skattamálinum hjá Eik Banka, ikki er sambæriligur við ætlanina í kringvarpslógini.

– So fyra-kantað sagt, er tað ikki so langt av leið at siga at tú hevur framt lógarbrot, um tú endiliga vilt brúka hasa orðingina sigur sakførarin.

Men hann ger vart við, at sjálvur heldur hann ikki, at tað kann sigast so avgjørt.

Upp aftur verri

Sakførarin sigur, at tá ið hann førir fram, at stjórin ikki kann taka ein tíðindaleiðara, ella ein redaktør

longu frá fyrsta degi hevði persónlig áhugamál í skattamálinum hjá Eik Banka, sigur Sigmund Poulsen við stjóran í Kringvarpinum.

– Longu áðrenn tú gjørdist stjóri í Kringvarpi Føroya, vart tú persónliga uppi í málinum, og so er tað líka mikið um tað var av berum fakligum áhuga, ella øðrum, privat-um áhuga, tí ongin ivi er um, hvørjum “parti” tú vart í.

– Longu av hesari grund átti tú eisini at hildið teg burtur frá allari redaktionellari viðgerð av skattamálinum hjá Eik Banka, sigur Sigmund Poulsen við Johnny í Grótinum.

– At tað so seinni kemur fram, at tú hevði, ella hevur, persónligt vinalag við táverandi forstjóran í TF-samtakinum, bøtir sjálvandi ikki um geginstøðuna. Eg skal viðmerkja, at eg havi eisini fingið at vita, at tú á starvsfólkafundi tann 24. oktober 2017 hevur viðurkent títt ógegni vegna vinastøðu við nevnda TF-stjóra.

– Tað kann tí ikki vera annað enn ein veruleiki, at tú hevur munandi gegnistrupulleikar í sambandi við skattamálið hjá Eik Banka. At Liljan Weihe hevur sæð tína uppblending, og tína geginstøðu, sum ein álvarsaman vanda fyri óheftum tíðindaflutningi, er rættiliga sjálv-sagt, og eftir mínari meining absolutt grundað, sigur sakførarin.

– Eg skal eisini nevna, at tað er ikki rætt, at hesin spurningur ikki er viðgjørður við teg persónliga, áðrenn Liljan Weihe sendi kringvarpsstýrinum omanfyri nevnda notat.

Liljan hevði góðar grundir

Sigmund Poulsen sigur, at tyngdin í hesum máli ímóti Liljuni Weihe liggur ivaleyst í, at hon skal hava víst grovan illoyalitet við at halda upp á ósannindi um at tú, uttan um ta redaktionellu leiðsluna, skalt hava gjørt eina avtalu við Eyðun Mørkøre, stjóra á TAKS um, at hann skuldi sleppa til mikrofona at greiða frá sínari áskoðan um kanningina hjá Barði Larsen.

– Til hetta er at siga, at Liljan Weihe hevði serstakliga góðar grundin til, í hvussu er at halda, at so var. Her hugsi eg sjálvandi um sendingina aftan á Dag og Viku

haldi um at hann gjørdi slíkar avtalur við fólk.

– Longu hendan sama dagin, sum hon fekk boð um at Eyðun Mørkøre kom í studio, var hon inni hjá tær, nettupp í teimum ørindum, staðfestir Sigmund Poulsen.

Hann staðfestir somuleiðis, at Liljan Weihe hevur hvørki latið Sosialinum skjøl, ella hevur havt vitan, ella ávirkan á, hvussu Sosialurin setti upp sína søgu um “ófriðin” í KVE.

– Tí er tað ikki slettis ikki viðkomandi í ætlanarskrivinum at kasta henni fyri, hvussu málið gjørdist

alment. Upp á fyrispurning, hevur hon bara váttað fyri Sosialinum, at spurningurin um títt gegni í skattamálinum hjá Eik Banka hevur verið til viðgerðar í KVE.

– Upp á fyrispurning frá Sosialinum um hon hevði álit á tær, svaraði hon bara sum rætt og rimiligt er, at tú hevur bara verið stjóri í nakrar krákmánaðir og ein part av tíðini hevur Liljan Weihe verið sjúkrameldað.

– Tí er tað hvørki løgið ella illoyalt, at hon sigur sum er, nevniliga, at tað kann hon ikki meta um enn – serliga ikki, tá hugsað verður um tað trýst, sum tú við tínari uppílegging í skattamálið hjá Eik Banka, í longri tíð hevði lagt á hana og tíðindareðaktiónina.

Fara so langt sum neyðugt

Og at enda tekur Sigmund Poulsen

Tað kemur eftir mínari meining bara afturum aftur

samanum.

– Eg dugi ikki at siggja, hvussu hendan ætlaða uppsøgnin kann fremjast á neyðugum sakligum grundarlag. Verður hon framd hóast hetta, fer málið sjálvandi víðari, so langt sum neyðugt er, ikki fyri at Liljan Weihe skal fáa møguliga samsýning ella endurgjald fyri ósakliga uppsøgn, men fyri at hon skal sleppa aftur til arbeiðis í Kringvarpi Føroya.

– Tað er umráðandi at vísa á, at Liljan Weihe, eftir mínari meining, hvørki hevur skapt ella upptrappað hesa konfliktina,

sum liggur til grund fyri ætlanarskrivinum. Konkret hevur hon bert svarað tveimum spurningum til Sosialin og annars gjørt sítt arbeiði og verið loyal móttvegis tíðindaflutninginum og Kringvarpinum.

Hann heldur eisini, at heldur enn at siga Liljuna Weihe upp, átti Johnny í Grótinum at verið errin av tíðindaflutninginum hjá Kringvarpinum tí hann hevur gjørt sítt til at Eik Banki ikki fekk ein frádrátt av órøttum. Hann hevur eisini gjørt sítt til, at ein kanning varð sett í verk av málsviðgerðini hjá TAKS, og at bakmanspolitiið nú kannar leiklutin hjá Eik Banka.

Men kortini situr sakførarin eftir við eini kenslu av, at illoyalitetur ikki er tann veruliga orsøkin til uppsagnarætlanina, men heldur sjálvur tíðindaflutningurin í sambandi við skattamálið hjá Eik Banka.

Sigmund Poulsen heldur somuleiðis, at eisini av grundleggjandi orsøkum, hevur tað týðning, at Liljan Weihe ikki verður uppsøgd, tí verður hon tað, kann tað skapa ótryggleika og ivamál, og fer at seta stovnin í ringt ljós og eina veika støðu.

– Starvsfólk kunnu fara at kenna seg so ótrygg, at tað elvir til ein sjálvcensur, sum kann skaða óheftni og demokratiska javnvág í tíðindaflutninginum, umdømið hjá stovninum generelt og skaða álitid á leiðsluna millum starvsfólk á stovninum og onnur, sigur Sigmund Poulsen.